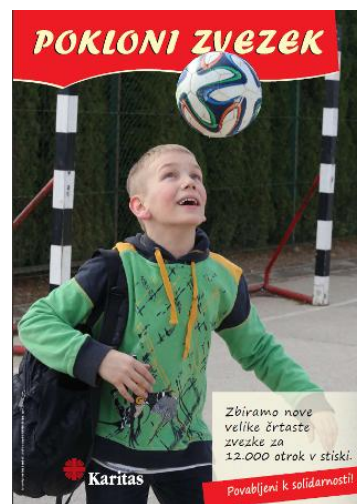

Pokloni zvezek - zgodbe 2016

Ilija in Tatjana imata štiri otroke. Po rojstvu tretjega otroka je mama pustila službo in ostala doma. Živijo v mansardi pri Tatjaninih starših. Ilija je imel dobro službo, vendar je že pred leti šlo njegovo podjetje v stečaj. Od takrat dalje poprime za vsako delo, vendar to je navadno za dva, tri mesece, potem spet dolgo nič. Septembra bodo imeli tri šolarje in skrbi jih kako bodo kupili vse kar danes šolarji potrebujejo. Kljub naši skupni pomoči bodo morali živeti skromno...pa vendar: Darujmo nekaj od svojega, da jim bo korak v šolo lažji.

Adem in Eldi sta se z dvema hčerkama iz Kosova priselila v Slovenijo, stanujejo kot podnajemniki v starem stanovanju, kljub temu je najemnina zelo visoka. Oče je v začetku kot gradbeni delavec uspel s svojo plačo preživljati družino, vendar je zaradi slabega zdravja ostal brez dela, tako, da je njihov edini dohodek socialna pomoč in otroški dodatek. Obe deklici sta v šoli zelo pridni, v dobrem letu sta se naučili slovensko in sedaj pomagata mami pri sporazumevanju. Hvaležni so za vsako pomoč, začetek šolskega leta bo brez naše pomoči težak, zato v njihovem imenu prosimo pomoč.

Ivan in Marjetka imata šest otrok. Živijo v stari kmečki hiši in se preživljajo s kmetijstvom. Otroci in starši se vsakodnevno trudijo z obdelavo zemlje, toda dohodki od prodaje so zelo skromni. Niso lačni, saj hrano pridelajo doma, le denarja za stroške, ki so nujni je premalo. Od šestih otrok sta dva že srednješolca, ostali štirje pa obiskujejo osnovno šolo. Kljub temu, da veliko svojega časa preživijo na njivi in v vinogradu so vsi v šoli zelo uspešni. Sram jih je prosit, vendar sodelavka njihove župnijske Karitas vidi stisko in ponudi pomoč, ki jo zberemo tudi z vašimi darovi.

Petra ima tri otroke. Delovna nesreča, ki se je končala s smrtjo moža in očeta je življenje te družine postavila na glavo. Družinska pokojnina po pokojnem očetu je nizka, mama se je po smrti moža zaposlila za polovični delovni čas. Pri Karitas jim pomagamo s hrano in oblačili, še najbolj mamu skrbi, da ne bi imela dovolj za plačilo šolskih potrebščin in stroškov, ki so potrebni za šolanje otrok. Lansko leto je v zahvali hčerka Mojca zapisala: »Kako rada bi jaz pomagala drugim, vendar se bo to morda zgodilo nekoč, danes potrebujemo pomoč mi. Hvala.«

Marija se je, skupaj s sinovoma Urošem in Tadejem zaradi težkih družinskih razmer preselila k svojim staršem. Zaradi selitve je izgubila službo, tako, da sedaj išče priložnostne zaposlitve. Dohodki so zelo nizki, saj se tudi stari starši komaj preživljajo s pokojnino. Letos bosta oba fanta šolarja, Tadej bo šel v prvi razred, Uroš pa v četrti. Potrebovala bosta šolske potrebščine. Ko sta pred časom prišla z mamo na Karitas po hrano in oblačila, je mama zbirala obleke samo za otroka, pa se je Uroš oglasil: »Mama ti preveč skrbiš samo za naju, izberi tudi sebi kaj lepega!« Tako, kot je deček opazil stisko družine je prav, da tudi mi vidimo tiste, ki potrebujejo pomoč...in šolske potrebščine so za ta dva in številne druge otroke, s podobnimi zgodbami, nujne.

Zgodbe je zapisala sodelavka Karitas Jožica Ličen.